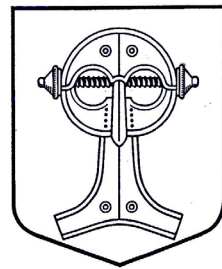

Keīpenes Īvēstnesis

Keīpenes pagasta mēnešraksts

Nr.224/5 2011. gada 31.maijs

Maija svētkus – Mātes dienu atceroties

„Mātes mīlestība ir kā aplis, kam nav ne sākuma, ne beigu. Tā apļo un apļo - aizvien plašāk, skarot ikvienu, kas ir tai pietuvojies. Aptver tuvākos kā rīta dūmaka, sasilda kā pusdienlaika saulīte un apsedz ar tik skaistu seģeni kā vakara zvaigžņotā debess. Mātes mīlestība ir kā loks, kuram nav ne sākuma, ne beigu.” (Erts Erbens)

Vanessa Elva Millere no *Pelnaiņiem* :

„Māmiņa ir cilvēks, kuram jāspēj apvienot sevī stingrumu un mīlumu. Tā ir mātes panākumu atslēga. Mana māmiņa ir lie-liska šajā ziņā. Mums, visām četrām viņas meitām, ir palaimējies ar tādu mammu. Gribru mammai vēlēt vēl lielāku pacietību ikdienā, vēl mīļākus bērnus. Lai ikdienas raizes kompensētos ar laimes sajūtu ģimenē!

Paldies mūsu māmiņai Ivandai, vecmāmiņām Raisai un Dainai, un vecvecmāmiņai Veltai par visu labo, ko viņas mums ir devušas un turpina dāsni dot!”

Vanessa Elva savai mammai ir veltījusi pat dzejoli, kura fragmentu varat izlasīt. Jebkura mamma būtu priecīga par tādiem no bērna sirds nākušiem vārdiem.

*Kad atceros brīžus no bērnības,
Man prātā nāk visādas atmiņas.
Bet jaukākie brīži, ko atceros,
Ir pasaku stāsti man vakaros.
Tu sēdēji blakus mums gultiņā
Un sauci mūs mīļā vārdiņā,
Lēnām un mierīgi lasīji,
Pirms miega buču mums iedevi.
Pat rājiens, ko sacīji maziņai,
Šobrīd līdzinās pasakai,
Jo tik mīļu māmiņu
Nevienu citu es nezinu.*

Sabīna Tīna Birkenfelde no *Zemzariem*:

„Es savu māmiņu Ivetu Mātes dienā sveicu ar pašas saplūktām puķēm un uztaišiju mammai rīta kafiju, jo mana māmiņa ir tik mīļa un laba! Sveicieni Tev, mammu!”

Elza Sirsone no *Viesturiem*:

„Es savai mammai Sigitai Māmiņu dienas rītā uzdāvināju pašas saplūktas puķītes un šokolādi. Šokolādi nopirka tētis. Mana mamma ir laba. Šīs nupat saplūktās puķītes arī dāvāšu mammai.”

Alise Rence no *Ikmaņiem*:

„Es savai mammai Viktorijai uzdāvināju puķes – pati izveidoju pušķīti no narcisēm, tulpēm un zaļām lapām, un noskaitīju dzejolīti: „Māmiņa mīļā, Tev saku labrīt un pieglaužu vaigu pie vaiga...”. Mamma tagad, maijā, uz pāris dienām brauks ciemos pie savas māsas uz Angliju, tad mums ar māsu Rutu (Rutai jūnijā paliks 2 gadiņi) būs skumji. Es māsiņai nemaz nesaku, ka mamma brauks projām, jo viņa tad raudās.

Mammu, mēs ar māsu skumsim pēc Tevis un gaidīsim ātrāk mājās!”

Rebeka Marta Kļaviņa no *Rājumiem*:

„Es savu mammu Ilgu samīļoju un apsveicu ar ziediem Māmiņu dienā! Bučas Tev, mīļo mammucīt!”

Tava mīlestība padara mūs arvien stiprākus

Maijs ir tādu ģimenisku svētku laiks. Katra maija otrajā svētdienā Latvijā svin Mātes dienu, bet 15. maijs ir Starptautiskā ģimenes diena. Tāpēc gribējās uzrakstīt par kādu kārtīgu, strādīgu, domās, darbos un mīlestībā vienotu ģimeni. Tāda, manuprāt, ir Sandras un Jāņa Gavru ģimene. Pirms četriem gadiem 2007. gada 2. jūnijā biju klāt brīdī, kad Sandra un Jānis viens otram teica oficiālu „jā” vārdu, kļūdami par laulātu pāri, – vadīju laulību ceremoniju. Abiem tajā brīdī aiz muguras bija iepriekšējo kopdzīvju pieredze, pieauguši bērni, mazbērni. Svinīgās laulības ceremonijas laikā izvēlējās abus sveikt ar Z. Mauriņas vārdiem: „Nav taisnība, ka pirmā mīlestība ir tā dziļākā. Ja gadi cilvēku skaidro, kā lai viņu neapskaidrotu sudrabainā mīlestība, kas jūtu ziņā ir dziļāka nekā vētru un dziņu posmā, jo pieredzes ir vairāk...”

Īsta ģimene sākoties ar bērniem. Kopš brīža, kad Sandra un Jānis izveidoja kopīgu ģimeni, pagājuši četri gadi, un šajā laikā Sandra un Jānis kļuvuši par kuplas

ģimenes galvām – viņu mājās *Rubeņos* aug seši bērni: pirmie viņu ģimenē pirms trim gadiem ienāca Kristaps (tagad 11 gadi) un Kristīne (8 gadi), pirms gada tiem pievienojās vēl trīs bērni: Vadims (15 gadi), Angelina (13 gadi), Aleksandra (11 gadi) un pirms diviem mēnešiem

arī trīsgadīgais Daniels. Ģimenes locekļi ir arī Jāņa mazdēls Mareks (8 gadi), ko opis audzina gandrīz no dzimšanas, un Sandras mazdēls Kevins (8 mēneši). Kevins *Rubeņos* dzīvo kopā ar māmiņu Kristīni, kamēr viņa tētis Agris – Sandras dēls – pelna ģimenei iztiku Īrijā. Kopā

katru dienu pie *Rubeņu* saimes galda sēžas 11 cilvēki.

Jā, Sandra un Jānis nav šo sešu bērnu bioloģiskie vecāki, bet vecāki jau ir tie, kas bērnus izaudzina, nevis tikai rada. Tāpēc bērni Sandru un Jāni sauc par tēti un mammu, un vecākais dēls Vadims dusmojas, ja kādreiz cilvēki no malas runā par viņiem kā par audžuģimeni un audžubērniem. „Mēs esam Ģimene”, Vadims tad cieti nosaka.

Savukārt Kristīne – mazā Kevina māmiņa – smeļ, ka viņai Sandra no mammas kļuvusi par vīramāti. Savulaik Sandra pieņēma savā ģimenē un izaudzināja arī Kristīni.

Lūzdu Sandrai pastāstīt, ko viņai nozīmē ģimene.

Cilvēki domā, ka esmu vai nu traka vai arī gribu iedzīvoties

–Kāpēc mēs ar Jāni izvēlējamies tik kuplu ģimeni? Nejūtamies vēl tik veci, lai sēdētu bezdarbībā un runātos ar suni vai kaķi vai arī veltītu savu dzīvi tikai viens

dzīvo pie mums, Jānis audzina gandrīz no autiņiem, jo viņa mamma – Jāņa meita Dagnija – strādā un dzīvo ārvalstīs. Mareks uz pārējiem bērniem mazliet ir tā kā greizsirdīgs. Opis ir mans! – tā uzskata Mareks un reizēm neatkāpjās no opja ne soli.

Ir divu kategoriju cilvēki – vieni uzskata, ka es esmu nojūgusies un traka, pieņemdama ģimenē tik daudz bērnu, otri domā, ka es esmu atradusi veidu, kā nopelnīt naudu. Man nav, ko slēpt, – varu pateikt, cik „lielu” naudu saņemu par aizbildņa pienākumu pildīšanu. (Un Sandra citīgi sāk uzskaitīt visas summas, ko viņai maksā. Manis dēļ to varēja nedarīt, jo, daudzus gadus strādādama pašvaldībā, zinu, cik mazu naudiņu mūsu valsts piešķir aizbildņiem, tajā pašā laikā nežēlojot naudu bērnumamā augošajiem bērniem. Kurš modelis ir labāks – ģimene vai bērnumams – par to, domājams, nevienam šaubu nav.)

Esmu pateicīga Skrīveru bāriņtiesai, kas mūs visādi atbalsta. Ne jau vienmēr svarīgākais ir atbalsts naudā, arī ieinteresētība un labs vārds ir svarīgs. Citreiz bāriņtiesas darbinieces atbrauc un atved kaut vai ievārījuma burkas. Paši jau mēs arī vasarā savārām zāpīti, bet lieka burciņa tomēr noder.

Katram ģimenē ir savi pienākumi, savi darbiņi

Lai tik lielu saimi saturētu kopā, man nākas būt stingrai un stiprai. Tomēr uzskatu, ka viss ikdienas smagums ir uz Jāņa pleciem. „Tēti, man vajag to! Tēti, iemāci vai parādi man to vai šito!” Un vakarā pirms gulētiešanas vēl kāds atceras, ka

kurpe saplīsusi. Tētim nekas cits neatliek, kā apsēsties un kurpi salabot.

Uz Jāņa pleciem arī visi tehniskie darbi – traktora, mašīnas remontēšana, visi zemes darbi – aršana, kultivēšana, pļaušana. Un Jānis cep maizi. Mīklas iejaukšana ir manā ziņā, bet cepējs ir Jānis. Citādi veikalā

Ģimene nepilnā sastāvā: no kreisās – mamma Sandra ar Danielu pie rokas, Kristīne ar Kevinu uz rokas (Kevins ieraudzījis kaut ko interesantāku nekā fotoaparāts), Angelina, Vadims, Aleksandra un priekšplānā Kristīne un Kristaps. Tētis Jānis un viņa mazdēls Mareks aizņemti ar tehniskām lietām.

otram. Neesam tā pieraduši. Es pati esmu četru bērnu mamma, Jānis viens pats izaudzināja abas savas meitas – dvīņu māšas Dagniju un Ilvitu. Dzīvodams viens, Jānis vairākus gadus audzināja divus savus mazdēlus un lieliski ar visu tika galā. Arī mazdēlu Mareku, kas tagad

maizi nevar spēt piepirkt – uzreiz jānopērk 10 kukuļi, un pašu ceptā maizīte sanāk garšīgāka.

Turam četras slaucamas govīs – pienu izlietojam tikai pašu vajadzībām – griežam krējumu, kuļam sviestu, taisām biezpienu, sienam sieru. Turam arī cūkas – ledusskapis mums vienmēr pilns ar gaļu. Dārzs, kurā izaudzējam visu, kas nepieciešams pašiem, – tā ir pati par sevi saprotama lieta. Dienā mums ēšanai aiziet spainis kartupeļu – visiem garšo kartupeļi. Mums ir arī bišu saimes.

Brīnos par tiem cilvēkiem, kas iet uz pagastu pēc pabalstiem, bet paši sev pat burkānu nevīžo izaudzēt.

Ja ir tik liela saimniecība, tad visiem ir jāstrādā. Kristaps parasti iet uz kūti – saliek govīm priekšā miltu spaiņus, padzirda teliņus, vasarā tos izved laukā.

Vadimu tētis māca strādāt ar zāģi. Vadims ir arī galvenais malkas skaldītājs. Meitenēm arī vienmēr ir ko darīt – gan virtuvē, gan dārzā, gan kūtī.

Bet, protams, bērni darba dēļ nevar aizmirst par mācībām. Bērni mācībās ir centīgi – neko sliktu nevaru teikt. Ja arī kādam neiet tik labi, kā gribētos, tas nav tāpēc, ka neko nedara un necenšas mācīties.

Kā jau teicu – bērniem ir noteikta dienas kārtība. Gulēt jāiet deviņos vakarā. Protams, ir jau arī izņēmumi šajā dienas kārtībā. Kad lieli bērni nav paspējuši līdz deviņiem visu izmācīties, tad iznāk aiziet gulēt vēlāk.

Lielie bērni parasti ceļas sešos no rīta, mazie ap septiņiem. Kad bērni iet uz skolu, mums ar Jāni abiem tiek pa rīta bučai no viņiem un mīļš: „Čau, tēti, čau, mammu!”. Bērniem pakaļ jābrauc pēc piektās stundas.

Mums mājās ir dators ar interneta pieslēgumu, bet stundām sēdēt pie datora nevienam nav laika un vēlšanās.

Ir grūti, bet no bērniem nāk tāds spēks

Man dzīve ir ierauta tādā kā vāveres ritenī – visu jāpaspēj. Esmu galvenā ģimenes šofere, kad esmu pārgurusi, mani aizstāj Jānis.

Pirmdienās un ceturtdienās vedu Angelinu un Aleksandru uz Madlienas Mūzikas skolu.

Otrdienās un piektdienās Aleksandru, Kristapu un Kristīni un vēl piecus Ķeipenes bērnus aizvizinu uz Madlienas bērnu deju kolektīva „Lienīte” mēģinājumiem.

Trešdienās Angelīnu un Aleksandru vedu uz vēderdeju nodarbībām Ķeipenē.

Ceturtdienās Vadimam un Angelinai Madlienā ir jauniešu deju kolektīva „Daina” mēģinājumi – atkal esmu ceļā.

Piektdienas vakari ir manas un Jāņa

kopīga izbraukuma vakari – mēs dejojām Ķeipenes senioru deju kolektīvā, un piektdienās notiek mēģinājumi tautas namā.

Sestdienas ir mūsu talkas dienas, kad kopīgiem spēkiem iztīrām māju no viena gala līdz otram. Un tā katru nedēļu ar nelielām izmaiņām.

Ir jau brīži, kad šķiet – nemaz vairs nav spēka, bet atnāk kāds no bērniem un grib parunāties par kaut ko viņam svarīgu, un man tas spēks ir jāatrod, jo ar bērniem ir jārunā, jāuzklausā un jāsamīļo.

Mūsu ģimenē ir izveidojusies tradīcija rīkot „sapulces”. Sapulces sasaucam tad, kad ir radusies kaut kāda problēmiņa, kas jāatrisina, jāizrunā, arī tad, kad man kaut kas nepatīk bērnu uzvedībā vai rīcībā.

atbalsts. Mani lieli bērni palīdz maniem mazajiem bērniem, no kuriem pieci ir skolnieki, sapirkt visu skolai nepieciešamo – burtnīcas, dzēšgumijas, pildspalvas, lineālus. Meitenes no lielo bērnu puses tiek palutinātas, nopērkot viņām auskariņus, krellītes.

Atbrauc mani lieli bērni no Īrijas un saka: „Laižam, mamm, uz „Maximu”!”, un piepērk mums pilnu ledusskapi. Par atbalstu – gan materiālo, gan to – naudas izteiksmē nenovērtējamo – saku saviem bērniem paldies, kā arī Jāņa meitai Ilvitai un viņas ģimenei. Par visu liels, liels paldies mūsu mīļajiem lielajiem bērniem!

Paldies arī skolotājiem Daigai Bombānei un Andrim Miķelsonam, kuri atbrauca pie mums uz *Rubeņiem* ar torti

Cik labi, ka ir mammas drošais plecs, kam pieglauzties!

Tad arī visi sanākam, izrunājami, apspriežami un rodam risinājumu.

Bērni mums dod tādu spēku un dzīves stimulu, kas atsver visas sīkās nedienas un grūtumu. Priecājamies par bērnu sasniegumiem – par to, cik viņi skaisti dejo, izjusti deklamē un spēlē mūziku. Arī viņu paštaisītie apsveikumi un vēstulītes, ko viņi man šad un tad uzraksta, ir tik mīļi un aizkustinoši.

Nenovērtējams ir arī manu lielo bērnu, kuriem jau pašiem ir savas ģimenes,

pēc bērnu veiksmīgās piedalīšanās sporta deju sacensībās. Sporta dejas dejo visi pieci mani bērni, tikai mazais Daniels pagaidām griež deju riņķus vien pa pagalmu. Pateicoties Daigas un Andra neatlaidībai un pacietībai, bērni sporta dejas ir tik daudz iemācījušies.

Cilvēka laime sākas no ģimenes

Kad bērni ienāca mūsu ģimenē, viņi iesākumā bija pārsteigti par mūsu dzīves modeli. Viņi izbrīnīti vaicāja: „Un kā – vai tad tētis nedzers un nesītis mammu? Un

Turpinājums no 3. lpp.

vai jūs abi nekausieties un nelamāsieties?” Viņu iepriekšējā dzīves pieredze un iepazītais dzīves modelis bija šķībs, greizs un nepareizs. Divu bērnu agrākā dzīves pieredze ir gaužām bēdīga – viņi ir dzīvojuši badā, ēduši sliekas un grauzuši kokus, rakņājušies pa miskastēm, meklējot sev kaut ko ēdamu, viņi ir sisti, par viņiem neviens nav rūpējies. „Ja gribi ēst, ej zagl!” – tā mācījusi miesīgā māte. Būtu labi, ja bērni visas piedzīvotās šausmas varētu no atmiņas izdzēst...

Trīs lielajiem bērniem liktenis ir bijis nedaudz citādāks, bet arī ļoti nežēlīgs.

Mans un Jāņa galvenais uzdevums ir iemācīt bērnus dzīvot citādi, nekā viņi dzīvojuši agrāk. Un to var iemācīt ne jau ar vārdiem, bet dzīvojot mīlestībā, rūpējoties vienam par otru, kopīgi strādājot un kopīgi svētkus svinot, visu savā starpā izrunājot un izrādot patiesu ieinteresētību vienam otra domās un problēmās. Cilvēka laime sākas no ģimenes. Es ceru, ka mūsu bērni izaugs laimīgi un veidos stipras un laimīgas ģimenes.

Drīz būs Jāņi – svētki, ko mēs, visa ģimene, svinam kopā. Atkal būs ko rauties, Jāņu mielastu gatavojo. Uz Jauno gadu sataisītie trīs rasola spaiņi ātri iztukšojās. Bet visiem kopā mielasta gatavošana ir nieks un liels prieks. –

Sarunas nobeigumā Sandra parādīja bērnu gatavotos apsveikumus ar labiem novēlējumiem. Vienā no apsveikumiem, kas bija veltīts tētim, viena no meitām bija ierakstījusi šādus vārdus: „Tava mīlestība padara mūs arvien stiprākus”. Skaisti un aizkustinoši vārdi. Šādus vārdus dzirdot, vecāku sirdīs noteikti ielīst prieks, gandarījums un lepnums par bērniem.

Rubeņos maija vakarā ciemojās B. Mietule

Madlienas būvvalde informē

2011. gada aprīlī saņemti trīs būvniecības iesniegumi – uzskaites kartes būvniecībai Ķeipenes pagastā:

08. aprīlī no Jāņa Vaivara pirts, lapenes būvniecībai, kūts rekonstrukcijai nekustamajā īpašumā „Ozoliņi”;

28. aprīlī no Evitas Milleres-Višas pilnvarotās personas Ivara Tomsona gatera ēkas rekonstrukcijai, kokmateriālu kalšu būvniecībai nekustamajā īpašumā „Pļavnieki-AM”;

28. aprīlī no AS „Latvijas autoceļu uzturētājs” Ogres ceļu rajona smiltsāls novietnes, malkas šķūņa būvniecībai nekustamajā īpašumā „Ogres ceļu rajona Ķeipenes iecirknis „Ogres CR Ķeipenes iecirknis””.

Būvvaldes lēmums – atbalstīt visas trīs būvniecības ieceres un izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumus.

Mazā mājiņā kalna galiņā...

Mazā mājiņā kalna galiņā – tepat, netālu no Ķeipenes ciema centra, Skrīveru ceļa malā Ķeipenes pag. „Augstkalnā”, dzīvo Lidija Freiberga, kura svētdien, 22. maijā, nosvinējusi 90. dzimšanas dienu. Un, tā kā mēs visi gribam dzīvot ilgi, skaisti un laimīgi, tad gribas uzzināt, kāds ir Lidijas garā mūža un optimisma noslēpums.

Par savas dzīves gājumu viņa pastāstīs pati. Žēl tikai, ka uz papīra uzrakstītājā nevar izjust jauko latgalisko akcentu, kas bija saklausāms stāstītājas vēljoprojām mundrajā balsī.

“Uzlikšu cepuri galvā kā dāmai!” pirms fotogrāfēšanās noteica jubilāre un itin veikli bija arī pagalmā.

LIDIJA FREIBERGA: - Mana dzīve nav bijusi nekāda vieglā, visādi ir gājis. Piedzimu Latgalē, Istalsnā – netālu no Ludzas. Istalsnā bija viss, kā nākas, – baznīciņa, kapi, stacija. Ģimenē bijām 10 bērni – deviņas māsas un viens brālis. Es – tā jaunākā, ģimenes pastarīte. Kā augām, tā izaugām; ko ēdām, ko neēdām... Tagad no visiem bērniem esmu palikusi viena... vienīgais brālis aizgāja, vēl būdams spēka gados, - noslīka...

Papriekšu mūs okupēja krievs, pēc tam Latvijā ienāca vācietis. Krievu laikā visi sādžas jaunieši – jauni un traki – saskrējām komjauniešos. Ienāca vācieši, un viņi lika krievu laika komjauniešus pie sienas. Arī mani. Faktiski – ne jau vācieši, bet paši latvieši viens otru ēda nost. Kā gan tas vācietis varēja zināt, kas bijis komjaunietis un kas nē, un kāda viņam vispār interese par komjauniešiem? Latvieši bija tie, kas viens otru nodeva, latvieši...

Ko vācietis? Sūtīs visus komjauniešus

prom darbos uz Vāciju. Bailes jau bija gan, bet beigās izrādījās vien čipuha. Vācietis mūs aizveda uz Rīgu, Rīgā iesēdināja lidmašīnā un glauni aizgādāja uz Vāciju. Ne tā kā krievi latviešus sabāza lopu vagonos necilvēcīgos apstākļos, un cilvēkiem šajos drausmīgajos apstākļos bija jāiztur daudzu dienu, pat nedēļu ilgus piespiedu ceļojumus.

Vācijā tie spaidu darbi bija tīrā atpūta – kalpoju pie kungiem: paslaucīju putekļus, izmazgāju istabas, strādāju arī virtuvē – mazgāju traukus, piepalīdzēju

ēst gatavošanā. Ja nebūtu saslīmusi (man bija „aklās zarnas” iekaisums, nācās to izoperēt), droši vien būtu Vācijā palikusi. Tur bija cita kultūra, cita darīšana. Taču pēc operācijas nevarēju kādu laiku strādāt un nācās atgriezties Latvijā.

Atbraucu kā tāda kundze mājās – skaistās kurpītēs, smalkā kleitiņā – visi nevarēja vien nobrīnīties. Uz dzimto Latgali gan vairs nebraucu. Apmetos pie māsas Suntažu pagastā – viņa strādāja pie kāda Suntažu saimnieka par kalponi. Sapazinots ar savu Jāni – viņš nāca no Carnikavas, bija par mani 13 gadus vecāks, un tā paliku šaipusē.

Mani darba gadi pagājuši Ķeipenē – iesākumā slaucu ar rokām govīs *Jaunzemu* fermā. Pēc tam 30 gadus strādāju par slaucēju *Dobelnieku* fermā. Es biju tāda pastāvīga slaucēja, bet citas slaucējas – komjaunietes – krievietes – mainījās bieži – atnāca, brītiņu pastrādāja un prom bija. Es vēl kādus 10 gadus pēc pensijas

norāvu par slaucēju. Strādāju, strādāju, kamēr pastniece teica: „Pietiek, mammīt, pa jumtiem lēkāt! Jāiet pensijā!”

Tad arī beidzot aizgāju pensijā. Man mājās daudz pateicību, godalgu un medaļu par labu darbu – biju pirmrindniece. Izslaucu pat 4000 kg no gotiņas gadā. Bet ko mums maksāja par to lielo skriešanu kolhozā? 2 kapeiciņas par darba dienu. Kad vairākus kolhozus apvienoja un izveidoja padomju saimniecību, tad dzīve palika mazliet vieglāka un labāka. Tad jau mēnesī varēja nopelnīt no 100 – 150 rubļiem. Par pieciem rubļiem tolaik varēja kurpes nopirkt. Tad nu rēķiniet paši, vai tā bija liela vai maza alga...

Vēl grūtāk man būtu bijis strādāt, ja vīrs nenāktu palīdzēt. Vīrs strādāja par brigadieru, un, kā beidza savu darbu, tā tūlīt nāca palīgā man. Viņš iztaisīja no izkopts tādu kā asu zobenu, ar ko sagriezt gabalos sasalušo skābarību. Citādi ar rokām skābarību nevarēja ne izplēst, ne sadalīt.

Nu jau mans Jānis 19 gadus citā saulē.

Par to, kā es esmu nodzīvojusi tik daudzus gadus, pati brīnos un citi ķeipenieši arī. Kādas tik es briesmīgas slimības neesmu pārcietusi! Ķeipenieši dažu labu reizi runās jau sen mani aprakuši un kroni uz mana kapa uzlikuši. Bet es kā dzīvs, tā dzīvs! Jumprava svētā!

Jūs taču zināt, ka kalnu cilvēki ilgāk dzīvo. Es arī dzīvoju kalna galiņā, tāpēc vēl tuos. Dzirdēju pa televizoru, ka vienai kalnu vecenei jau 105 gadi, un viņa meklē vīru – gribot baudīt dzīvi ar kādu kopā. Redz, kas par azbesta veceni! Es gan pēc vīra nāves par citiem vīriešiem vairs nedomāju.

Mans tēvs Donāts garu mūžu nodzīvoja – viņš aizgāja 95 gadu vecumā. Tēvs neslimoja un nedzēra zāles, un zobi viņam vēl vecumā bija kā krelles. Vienīgā tēva zālīte, ja gadījās kāda neliela kaite, bija 100 grami šņabīša. Tēvam žuliciņi – nelielas šņabja butelītes – vienmēr bija pa rokai. Tēvs aizgāja viegli – aizgāja atpūsties, aizmīga un nepamodās.

Man arī vajadzētu tēva gadus sadzīvot. Es

arī asinsritei no rītiem ieņemu pa glāzītei balzāma. Esmu samierinājusies ar domu, ka jaunību nevienam vairs neatgriez un pieņemu visas likstas. Ik pa laikam man uznāk briesmīgas lēkmes. Es tās saucu par melnās raganas uzbrukumiem. Tad man acīs satumst, trūkst elpas, tek auksti sviedri. Tad sēžu uz gultas malas, spilvenu klēpī, uz kura atbalstīties, mazdēls mani silti sasedz un kaut kā pārlaižu melno brīdi.

Kājas arī sāp. Ko var darīt – diezgan mūžā skriets un lekts ar tām kājiņām. Bet tikai sēdēt vai gulēt – tas nekam neder. Jākustas, cik var. Ko tā istabā sēdēs – tā jau sapelēs!

Visu laiku gaidīju zaļu zālīti. Nu jau esmu arī sagaidījusi un tagad pa āru vien dzīvoju – ganu vistas. Mazdēls uzraka dobes, un es tajās sastādīju sīpolus, sasēju salātiņus, burkānus, dillītes, puķītes... Gan jau kaut kas izaugs.

Jumprava svētā! Jādzīvo vien ir...-

Lidijas Freibergas stāstījumu pierakstīja **B. Mietule**

Bez krāsainības

14. maijā Ķeipenes ciema centrā pavaras Turgus diena. Diemžēl laika apstākļi nebija tie iepriecinošākie – pelēki mākoņi, vējš - vēsi, vēsi, vēsi...

Tirgotāju piedāvājums Ķeipenei pietiekošs – mazliet salda (medus, piparkūkas),

mazliet sāļa (žāvējumi un svaiga gaļa), mazliet dārzam (stādi, košumkrūmi), mazliet skaistumam (pašdarinātas pieprasdes – rozītes, matu sprādzes) un iespēja papildināt katra personīgo garderobi (apgērbi un apavi). Kopā 9 tirgotāji. Pircēju rindas gan tādas paretas.

Kādas domas rosījās, grozoties tirgus

placī? Tādā pelēkā dienā gribējās izdzirdēt uzmundrinošu mūziku, noorganizētu mazu atraktīvu iznācienu, kas uzlabotu omu gan pircējiem, gan pārdevējiem. Ja jau tā ir speciāli organizēta un reklamēta turgus diena, tad tai vajadzētu kaut mazliet

atšķirties no parastas tirdzniecības, kas ikdienā notiek ciema centrā.

Kas gan padarīs dzīvi krāsaināku, ja ne mēs paši? Krāsainības šajā pelēkajā pavasarā dienā pietrūka. Domāju, ka tirgotāji un pircēji būtu arī priecājušies, ja varētu sasildīties ar uz ugunsкура izvārtu zupu. Vismaz man tā šķiet. **B. Mietule**

AKTUĀLA INFORMĀCIJA

Sakarā ar to, ka Ķeipenes bibliotēkas vadītāja Maija Kalniņa pēc 37 darba gadiem bibliotēkā izlēmusi doties pelnītā atpūtā – pensionēties, **no š.g. 1. jūnija Ķeipenes bibliotēka uz laiku slēgta.**

Latviešu sakāmvārds vēsta, ka cilvēkam dzīvē jāizdara papriekš nepieciešamo, tad vajadzīgo un beidzot patīkamo.

Bibliotēkas vadītājai Maijai ir pienācis laiks, kad viņa beidzot varēs darīt tikai patīkamo. Lai Maija izbauda šo dzīves periodu, kad var nesteidzīgi un mierīgi nodarboties ar to, kas sirdij tīkams, un lai neaizmirst kādreiz iegriezties arī bibliotēkā, jo grāmatu lasīšana taču arī ir patīkama nodarbe!

Ķeipenes bibliotēka tiks atvērta apmeklētājiem pēc bibliotēkas inventarizācijas pabeigšanas un pēc jaunās bibliotēkas vadītājas stāšanās amatā.

Jūnijā bibliotēka būs atvērta atsevišķās dienās, no 1. jūlija strādās ierastajā darba režīmā. Atvainojamies par sagādātajām neērtībām!

Informācija par bibliotēkas darba laiku jūnijā pa tālr. Nr. 65020822 vai 65033598.

SLUDINĀJUMS

Dzīvzogu veidošana, rekonstrukcija.

Aku rakšana, tīrīšana.

Kapu kopiņu ierīkošana, kopšana.

Izzāgē kokus, krūmus.

Aigars, tālr. Nr.26363582.

Par projektu „Ūdenssaimniecības attīstība Ogres novada Ķeipenes pagasta Ķeipenes ciemā”

Ūdenssaimniecības attīstības projekta īstenošana jau sākusies

Š.g. 20. maijā uzsākta ūdenssaimniecības attīstības projekta īstenošana Ķeipenes pagasta Ķeipenes ciemā.

Kādi darbi projekta ietvaros tiks veikti?

Tiks rekonstruēti ūdensapgādes tīkli 3601 metra garumā. Vidēji ik pa 200 metriem tiks uzstādīti ugunsdzēsības hidranti (ūdens ņemšanas vietas ugunsdzēsējiem), tādējādi uzlabojot ugunsdrošību Ķeipenes ciemā.

Pie esošās rekonstruējamās pašteces kanalizācijas sistēmas no jauna tiks pieslēgtas četras mājas (*Atpūtas, Jasmīni, Līdumi, Ziediņi*). Līdz šim arī Zaļās ielas mājas nebija pieslēgtas kanalizācijas sistēmai, un notekūdeņi nenonāca attīrīšanas iekārtās, bet izplūda Ķeipenes muižas parkā.

Projekta īstenošanas rezultātā kanalizācijas ūdeņi no Zaļās ielas mājām un no *Atpūtam, Jasmīniem, Līdumiem* un *Ziediņiem* nonāks kanalizācijas pārsūkņēšanas stacijā, ar kuras palīdzību pa Zaļās ielas teritorijā izbūvētajiem cauruļvadiem tos pārsūkņēs līdz Akas ielai, kur ūdeņi nonāks esošajā pašteces kanalizācijas tīklā un tālāk attīrīšanas iekārtās.

Rekonstrukcija skars arī attīrīšanas iekārtas. Papildus esošajam tiks izbūvēts vēl viens attīrīšanas iekārtu komplekts. Šajā komplektā varēsim pieņemt asenizācijas ūdeņus (par maksu) no kanalizācijas nosēdakām, ko līdz šim nevarējām darīt.

Attīrīšanas iekārtās uzstādīs mineralizatoru, kurā varēs pārstrādāt dūņas, kas rodas attīrīšanas iekārtās notekūdeņu attīrīšanas procesā.

Tiks iztīrīts nosēddīķis, kas atrodas aiz attīrīšanas iekārtām. Sakārtos arī meniķi.

Pēc projekta būvdarbu veikšanas ūdensapgādes tīkla avārijas gadījumā, paliekot bez ūdens, nebūs jācieš visiem centra iedzīvotājiem, jo ūdeņi varēs atslēgt vienā atsevišķā posmā, nebūs jāatslēdz visa sistēma.

Projekta izmaksas

Iepirkuma procedūrā ar viszemāko piedāvāto cenu par projekta būvdarbu veicēju ir apstiprināta firma SIA „Siltums Jums” no Ķekavas novada Ķekavas pagasta Rāmavas ciema.

Kopējā būvniecības izmaksu summa ir 442 943,39 latu, ieskaitot PVN. Būvdarbus plānots pabeigt līdz š.g. 01. septembrim (būvdarbu nodošanas termiņš).

85% no projekta attiecināmām izmaksām līdzfinansēs Eiropas reģionālās attīstības fonds (ERAF). Naudas izteiksmē tie būs 298 691,70 latu.

Atlikušās projekta izmaksas summas nomaksai uz 20 gadiem jau ir piešķirts kredīts no Valsts kases.

Par piegādāto ūdeni un kanalizāciju būs jāmaksā vairāk

Saskaņā ar SIA „Profin” 2009. gadā izstrādāto „Ūdenssaimniecības attīstība Ogres novada Ķeipenes pagasta Ķeipenes ciemā” tehniski ekonomisko pamatojumu, ko apstiprināja Vides ministrijas Ūdenssaimniecības būvju būvniecības projektu vērtēšanas komisijā, plānotie tarifi ūdensapgādē un kanalizācijā ir šādi: ūdensapgāde – 2011.g. 0,427 Ls/m³; 2012.g. 0,517 Ls/m³; 2013.g. 0,528 Ls/m³; 2014.g. 0,536 Ls/m³; 2015.g. 0,544 Ls/m³; kanalizācijā – 2011.g. 0,228 Ls/m³; 2012.g. 0,431 Ls/m³; 2013.g. 0,439 Ls/m³; 2014.g. 0,444 Ls/m³; 2015.g. 0,450 Ls/m³.

Šo divu gadu laikā pēc tehniski eko-

nomiskā pamatojuma izstrādes ir daudz kas mainījies – gan PVN likmes, gan elektroenerģijas cenas, gan bankas procentu likmes, gan arī darbu izmaksas, tāpēc jāsaka godīgi – plānotās tarifa likmes diemžēl mainīsies un ne jau uz leju.

Par to, cik patērētājiem būs jāmaksā par ūdeni un kanalizāciju, būs zināms tikai pēc būvdarbu pabeigšanas un visu maksājumu par rekonstrukcijas un būvniecības darbiem veikšanas. Jaunos tarifus apstiprinās Ogres novada domes sēdē.

Gribu atgādināt, ka pašlaik ir spēkā 2008. gadā apstiprinātie tarifi: ūdensapgādes tarifs 0,42 Ls/m³ (bez PVN) un kanalizācijas tarifs 0,22 Ls/m³ (bez PVN).

Vēlams nomainīt vecās caurules

Ūdens sistēmas vecās caurules projekta ietvaros tiks nomainītas līdz daudzdzīvokļu māju ūdens ievadam un individuālajām mājām - līdz nekustamā īpašuma robežai ielas malā. Tāpēc būtu vēlams, ka individuālo māju īpašnieki nomainītu vecās caurules no ielas malas līdz mājai, citādi nāksies pieslēgties pie vecajām caurulēm.

Un lūdzu savlaicīgi maksājiet par patērēto ūdeni un kanalizāciju, nekrājiet parādus! To, ka regulāri jāmaksā par elektroenerģiju, saprot ikviens patērētājs, jo zina – ja kādu mēnesi par patērēto elektroenerģiju nesamaksā, to atslēdz. Diemžēl ar ūdens piegādes un kanalizācijas pārtraukšanu nav tik vienkārši, bet nav neiespējami. Situācija izmainīsies pēc projekta pabeigšanas – tad varēs ūdeni atslēgt atsevišķiem īpašumiem. Ceru, ka pie tik radikāliem līdzekļiem ķerties nenāksies un parādnieki veiks savus iekavētos maksājumus!

V. Sirsoņa stāstīto pierakstīja **B. Mietule**

Beidzot jāsaprot, ka komunisms Ķeipenē nav un nebūs

Ķeipenes ciema centra iedzīvotāji ir privileģētā stāvoklī, ko viņi nenovērtē, – daudzdzīvokļu māju iedzīvotājiem nav jādodomā ne par sava mājokļa apkurināšanu, ne par ūdens piegādi un kanalizācijas aizvādīšanu. Par ūdeni un kanalizāciju nav jālauza galva arī centra individuālo māju īpašniekiem. Nav tā, kā lauku viensētās dzīvojošajiem – gan jāgādā malka, gan pašiem jākurina, gan jātīra akas, gan jāievelk ūdensvads un jārisina visas ar ūdens piegādi saistītās problēmas. Viensētu iedzīvotājiem ir skaidrs – ja gribi kaut ko uzlabot vai saņemt, jāvelk ārā naudas maks un jāmaksā.

Centra iedzīvotājiem ir tāda dīvaina domāšana. Varbūt viņi domā, ka ciema centrā ir iestājies komunisms, kad nav ne par ko

jāmaksā? Kā gan citādi, lai nosauktu situāciju, kad cilvēkiem tiek pievadīts kvalitatīvs ūdens un aizvadīta kanalizācija, bet viņi par to nemaksā? Vesels dienests strādā, lai atrisinātu viņu vietā sadzīvīskās problēmas un nodrošinātu visus pakalpojumus pēc iespējas kvalitatīvākus, bet daudzi cilvēki uzskata, ka viņiem tas viss pienākas par velti.

Par velti nekas nenotiek. Nemaksātāju vietā maksā pārējie pakalpojuma saņēmēji. Bet cik ilgi tas var turpināties? Cik ilgi apzinīgie maksātāji turpinās maksāt nemaksātāju vietā?

Pagasta pārvaldei vēl ir brīvi dzīvokļi lauku mājās. Tie, kas nav maksāspējīgi par saņemtajiem pakalpojumiem, laipni lūgti pārcelties uz šiem dzīvokļiem!

Kopējie māju parādi par ūdeni un kanalizāciju uz 01.05.2011.:

Atmodas – Ls 807,93 (no šīs mājas par ūdeni un kanalizāciju nemaz nemaksā 7 cilvēki);
Akācijas – Ls 670,29 (nemaz nemaksā 5 cilvēki);
Atvari – Ls 692,55 (nemaz nemaksā 5 cilvēki);
Palejas – Ls 97,02;
Kraujas – Ls 298,80 (nemaz nemaksā 5 cilvēki);
Vizbuļi – Ls 55,86;
Zvaigznes – Ls 17,64;
Vējotnes – Ls 38,22 (nemaz nemaksā 4 cilvēki);
Dzelmes – Ls 163,09;
Viļņi – Ls 76,84;

Kalnāji – Ls 370,90 (nemaz nemaksā 2 cilvēki).

Kopējā parāda summa **Ls 3289,14**. Tā gan nav galīgā summa, jo ir dzīvokļu un individuālo māju īpašnieki, kas par ūdeni norēķinās pēc skaitītāja rādītājiem. Un, ja šie īpašnieki nav mēnešiem ilgi redzēti pie kases un nav veikuši maksājumus, bet ūdeni ir patērējuši, tad skaidrs, ka arī šeit veidojas parāds.

Komunālās daļas sniegto informāciju pierakstīja **B. Mietule**

Ķeipenes pagasta pārvaldes lēmumu apskats

Ogres novada pašvaldības Ķeipenes pagasta pārvalde 2011. gada maijā pieņēmusi trīs lēmumus:

09. maijā lēmumu par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu ar ģimēni K. Arefjevu pēc ģimēnes iniciatīvas;

10. maijā lēmumu par dzīvojamās platības „Dzelzeļa māja 62.km”-3, Ķeipenes pag., Ogres nov., izīrēšanu I. Miezim uz laiku līdz 2013. gada 09. maijam;

19. maijā lēmumu par dzīvojamās telpas īres līguma termiņa pagarināšanu līdz 2011. gada 18. novembrim ar ģimēni J. Kokinu.

Apskatu sagatavoja sekretāre **B. Mietule**

Lai skaista vasara ar krāsainiem tērpiem

Sākot no maija, biedrības „Ķeipenes vides centrs” telpās Ķeipenes pagasta *Viļņos* pasūtījumus sākusi pieņemt šuvēja Māra Igaune. Māra savulaik beigusi Rīgas profesionāli tehnisko vidusskolu, iegūstot sieviešu apģērbu šuvējas – modelētājas specialitāti.

Māra aizraujas ar izšūšanu, mezglu makramē tehnikā, māc tamborēt un adīt. Ziemā Māra ķeipeniešiem vadīja izšūšanas nodarbības. Žēl tikai, ka atsaucība nebija liela, bet tās ķeipenietes, kas apmeklēja nodarbības, droši vien ir apmierinātas par pašu radītajiem darbiņiem un iegūtajām iemaņām.

Māras lielākais darbs - izšuvums „Meitene šūpolēs” ir 55 x 85 cm liels. Pie tā viņa strādājusi gandrīz pusgadu.

Kā šuvēja Māra pieņems apģērbus labošanai (slēdzēju maiņa, bikšu galu atšūšana, apģērba iešūšana, ielāpu uzlikšana u.c.), kā arī pēc jūsu pasūtījuma šūs apģērbus un visu ko citu (svārkus, kāzu kleitas, korsetes, bikses, gultas pārklājus, dekoratīvos spilvenus u.c.)

Ejot pie šuvējas Māras, varēsiet apskatīt un iegādāties arī viņas rokdarbus – apsveikuma kartiņas, grāmatzīmes.

Vasara ir klāt. Vēl varat paspēt uzšūt

jaunu, krāsainu tērpu vasaras saulainajām dienām. Šuvēja pieņem pasūtījumus pirmdienās un piektdienās no plkst.8.⁰⁰ – 14.⁰⁰ un trešdienās no plkst.14.⁰⁰ – 19.⁰⁰. Informācija pa tālr. Nr.26477525.

Pie šuvējas Māras Igaunes bija

B. Mietule

Māra un viņas darbiņi - apsveikuma kartiņas un grāmatzīmes ar izšuvumiem.

Lieli, mazi talkotāji - lielu darbu darītāji

Šogad 30. aprīlī Latvijā notika pēc skaita ceturta Lielā Talka. Tīrīšanai un labiekārtošanai talkas laikā bija pieteiktas 1337 vietas Latvijā un to skaitā arī Ķeipene. Šī gada Lielajā Talkā piedalījies neparasti daudz dalībnieku – 190000.

Nevarētu teikt, ka ķeipenieši būtu ļoti aktīvi talkotāji – uz talku bija ieradušies 22 cilvēki, pārsvarā skolas vecuma bērni. No pieaugušajiem kā katru gadu arī šogad talkā piedalījās Feodosija Zemzāle, Vilnis Sirsonis, Velta Riekstiņa un Skaidrīte Sarkalne, un, protams, pati talkas koordinatore Maruta Grīnberga. Vaicāju Marutai, kā veicies talkā un vai viņa ir apmierināta ar padarīto.

M. Grīnberga: - Uzskatu, ka Ķeipenē talkas dienā bija laba atsaucība. 22 ķeipenieši strādāja manā vadībā, bet bija arī trīs ģimenes - Rušiņi, Ezerkalni un Indriksoni, kas izrādīja pašiniciatīvu, veidoja savas talkotāju komandas un gāja lasīt ceļmalās izmestos atkritumus. Citi pagasta iedzīvotāji sakopa savu māju apkārtnes – arī tas ir apsveicami.

Ķeipenes ciema centra sakopšana nenotiek tikai talkas dienā – ļoti daudz bija izdarīts jau pirms šī lielā pasākuma. Lielās Talkas dienā savācām veco mehānisko darbnīcu iekšpagalmā cilvēku patvaļīgi

izveidoto izgāztuvi, lasījām papīrus Ķeipenes muižas parkā.

8 m³ konteiners, ko bijām pasūtījuši SIA „Ķilupe”, ar atkritumiem piepildījās ātri.

Šogad Lielās Talkas dalībniekiem par velti izsniedza tikai atkritumu maisus, cimdus un atkritumu konteineru

Lielās Talkas noslēgumā talkas dalībnieku Ķeipenes komunikācijas centrā sagaidīja sātiņas pusdienas.

Paldies pagasta pārvaldei par to, ka šajos finansiāli grūtajos laikos bija rasta iespēja pamieļot talcīniekus ar garšīgām pusdienām!-

Šie skolēni noteikti nemetīs papīrus zemē un nepiesārņos Latvijas dabu.

apmaksāja Ķeipenes pagasta pārvalde no saviem līdzekļiem.

M. Grīnbergas stāstījumu pierakstīja **B. Mietule**

**Zaļi, skaļi, smaržīgi sveiciens
dzimšanas dienās visiem
maija jubilāriem!**

*Dienu piesauciet, un diena ausīs!
Prieku piesauciet, un atdzims
prieks.
Vēl patiesi mūsu*

*vārdam klausīs
Dažs, kas bijis mūsu pavēlnieks.
Spēku pieminiet, un augsiet
spēkā!
Drosmi pieminiet, un viņa līs
Dvēselēs, kas it kā ugunsgrēkā
Gaišu blāzmu metīs debesīs.
(L.Breikšs)*

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUSI

*Vienalga, jauna diena pienāks,
Līdz mūža upe pārplūdīs,
Un tajā dienā melnā laivā
Mēs aizpeldēsim. Dzīve sāp.*

**Š.g. 11. maijā 76 gadu vecumā
mūžībā aizgājusi**

**VIKTORIJA
BALODE.**

Ielūdzam uz 9. klases
izlaidumu **š.g. 11. jūnijā**
plkst.18.00

Ķeipenes pamatskolas
sporta zālē.

**Ķeipenes pamatskolas
9. klases skolēni**

*Liekas – tagad
dzīvot tik sāku,
matus sirmums
kaut devīgi sedz,
īsto,
patieso dzīvotmāku
sirds pa īstam
tik vecumā redz.*

Sirsniņgi sveiciens cienījamās
dzīves jubilejās:

Arvīdam Lasmanim

75. jubilejā (10. maijā);

Ziedonim Ķirsim

75. jubilejā (12. maijā);

Tamārai Muhinai

80. jubilejā (10. maijā);

Verai Perfiševai

85. jubilejā (12. maijā);

Lidijai Freibergai

90. jubilejā (22. maijā)!

**Š.g. 23. jūnijā
plkst.21.00**

Ķeipenē pie Tautas nama

Līgo vakara

pasākums!

Pagasta
pašdarbības
kolektīvu kon-
certs.

Zaļumballe.
Spēlēs muzikanti
no Kokneses.
Ieeja brīva.

Priecājamies!

*Tu vari nokāpt tikai no tām smailēm,
kurās esi uzkāpis. Bet, ja izpletīsi spārnus,
tu aizlidosi tālāk. (R. Bahs)*

Priecājamies par Ķeipenes pamatskolas
skolēniem, kuri sekmīgi startēja novada
un republikas mācību priekšmetu
olimpiādēs un sacensībās! Paldies
skolotājiem par audzēkņiem sniegtajām
bagātīgajām zināšanām un ieguldīto
darbu, sagatavojot skolēnus olimpiādēm
un konkursiem!

Ķeipenes pamatskolas skolēnu rezultāti
aizvadītajā mācību gadā:

Valsts olimpiāde

Vēstures 17. Valsts olimpiāde 9. klasei:
Elīna Jēkabsons – Atzinības raksts
(skolotāja Rita Šķēle);

Latvijas 64.skolu spartakiādes
finālsacensības vieglatlētiskā - pavasara
kross 500 m distance: **Edijs Renckulbergs**
3. vieta (skolotājs Jevgenijs Liepa).

Ogres novada olimpiādēs

Vēstures olimpiāde: **Elīna Jēkabsons**
1. vieta (skolotāja Rita Šķēle);
Bioloģijas olimpiāde: **Agnese Indriksone**
2. vieta (skolotājs Māris Siliņš);

Fizikas olimpiāde: **Dāvis Tobiass** –
atzinība (skolotāja Inese Grīse);
Matemātikas olimpiāde 5.- 8. klasēm:
Margrieta Kalniņa 3. vieta (skolotāja
Inese Grīse);

Angļu valodas olimpiāde 5.-6.
klasēm: **Alise Sedola** 3. vieta
(skolotāja Baiba Sīmane);
Novada skolēnu pētniecisko darbu skate:
Sintija Fišmeistare 3. vieta (skolotāja
Inese Grīse);

Ogres nov. Vides spēles: **Santa Liepiņa,**
Elīna Jēkabsons, Agnese Indriksone –
1. vieta (skolotāja Inta Oša);

Starpnovadu vides un ģeogrāfijas āra
olimpiāde: **Lana Gurinoviča, Daiga
Ozoliņa, Sintija Fišmeistare, Dārta
Olekša** 3. vieta (skolotāja Inta Oša);

Starpnovadu konkurss sociālajās zinībās:
Elīna Jēkabsons un Santa Liepiņa – 2.
vieta, **Sintija Fišmeistere un Vanesa
Millere** – 3. vieta (skolotāja Daiga
Bombāne);

Novada konkurss „Asini prātu”: **Gerda
Gurinoviča** – atzinība;

Angļu valodas radošās darbnīcas 7.-9.
klasēm: **Daiga Ozoliņa** 2. vieta, **Elīna
Jēkabsons** 3. vieta, **Dārta Olekša**
– atzinība (skolotāja Baiba Sīmane).

Lai veiksmīgs tālākais lidojums!

Ķeipenes pagasta pārvalde